

Träffen runt Hornborgasjön och Vallebygden.

Lördagen den 13 augusti var det dags för höstens träff. Denna gång var det tio bilar som kom till första målet som var Jula Hotell. Där åt vi lunch innan färden för helgen började. Vi körde igenom Skara centrum ut på gamla Falköpingsvägen genom Härlunda och ut till Trandansen. Här brukar tranorna samlas tidigt på våren för fortsatt färd norröver. Vi var sena för att se dem komma då de var på väg norrut och för tidiga för att se dem när de återvänder söderut därför gjorde vi bara ett kort uppehåll innan vi fortsatte till Naturred Hornborgarsjön och Fågeludden. Vi hade fint väder så det blev en promenad i området.

Härifrån fortsatte vi till Ateljé Holgers i N Lundby för fika. Det blev kaffe eller te med hembakad bulle och deras egen Lundbykaka som smakade bra. Någon läste på en skylt att man kunde öppna Loppisen vid behov, så efter en liten stund hade dörrarna slagits upp för dem som var intresserade. Det fanns också tillfälle att kolla in konstnärernas tavlor som fanns i deras utställningshall.

Efter kaffet gick färden vidare till Opelmuseet, men de som hellre ville besöka vävateljén Klosterboden blev avsläppta efter vägen och tog en liten promenad dit. Då de sett vad som fanns gick de vidare till Opelmuseet och här väntade de på att de som gått in på museet skulle bli klara. Härifrån beslöt vi att åka mot Varnhem och titta på Klosterstaden Varnhem. Där ingår klosterkyrkan, klostermuseet, kyrkoruinen och örtagården. Var och en tog sig en promenad på området.

Från Varnhem körde vi vidare mot Axvall och över Skövdevägen och sedan mot Eggby. Denna väg, Vallevägen, sägs vara världens vackraste väg. Det tror jag inte på, men den är mycket njutbar att åka. I Eggby viker vi av vägen, men i morgon blir det betydligt längre sträcka på Vallevägen. Vi fortsätter på en slingrande väg förbi flera gårdar och Ölanda Säteri som har många djur. Vi gör också en avstickare till vindkraftverket Alfred av Lilläng. Märket är Fuhrländer och det första i Sverige och även Norden.

Sista etappen mot Brännebrona, där vi ska äta middag och övernatta, går på de mindre vägarna. Efter middagen får vi disponera röda rummet tills vi blir trötta och vill gå och lägga oss. När det gäller byggnaden så kan följande nämnas. Det är en speciell byggnad som har få motsvarigheter i Sverige. Arkitekturstilen som kallas Googie kommer från USA, innebär att mackar och motell fick ett spektakulärt yttre för att även bråttombilister skulle upptäcka märkvärdigheten. I USA där man är van att ta ut svängarna kan en restaurang se ut som en hamburgare eller ett flygplan. I Västergötland nöjde man sig med att spika fast en massa betongelement på fasaden. Det blev Googie á la Sweden och de flesta som passerat minns Brännebrona. Vädrets makter var med oss då vi kunde köra nercabbat hela dagen.

Söndagen den 14 augusti efter frukosten samlades vi utanför Brännebrona Gästis för färd mot Qvarnstensgruvan i Lugnås. Dagen började med regn så vi fick behålla taket uppe. Väl framme vid gruvans parkering hade regnet upphört och tur var det för vi hade 700 meter att gå. Vi fick en presentation av gruvans historia innan vi fick gå in i den. Det är inte vanligt med gruva utan oftast är det dagbrott som gäller vid kvarnstensbrytning. Här har kvarnstenar varit ett begrepp under 800 år och muntlig tradition berättar att tillverkningen startades av munkar från Cistercienserorden som kom hit 1147. Produktionen fortsatte sedan fram till 1919. Vi fick också veta att fladder mössen brukade övervintra nere i gruvan. Vi fick nämligen besök utav en medan vi var under jorden. Förmiddagsfiket serverades innan vi skulle återvända till bilarna.

Regnet lyste fortfarande med sin frånvaro, men himlen var mörk. Vi bestämde att köra med taket nere. Färden fortsatte på mindre vägar och strax före Timmersdala fick vi stanna för att cabba upp. Efter Timmersdala åkte vi på världens vackraste väg, Vallevägen, igen. Det kanske stämmer om man åker här när körsbärsträden blommar. Här går den upp på Billingen och går sedan ner på bergets västra sida. Ett kort stopp gjordes nedanför Jättadalen för lite information innan vi åkte till träkonstnären Bengt Hornebrant. I skogsdungen intill hans trädgård finns en samling härliga konsthantverk. Även inne i huset fanns många av hans skulpturer. Nu hade vi tur igen för regnet upphörde när vi kom fram. Vi delade upp oss i två grupper så hälften tog först en tur där ute och de andra gick in. Bengt hade skrivit en dikt till oss och den lyckades Agneta få ta med sig som minne.

När vi satte oss i bilarna kom regnet på nytt, men nu återstod bara sista transportsträckan på Vallevägen som går förbi Drottningkullen och Höjentorps Kungsgård. Lunchen åt vi på Billingens Golfklubb i Lerdala. Innan vi skildes åt för den här gången hade regnet upphört igen.

Trots att det kom lite regn sista dagen hoppas Gunnar och jag att alla hade glädje av träffen.

Inger Holmquist